

H 8X12

Ruimte voor Actuele Beeldende Kunst Space for Contemporary Art

Horenweg 37, B-3390 Tielt-Winge
info@h8x12 // +32(0)16 63 27 54

“Wind Land Memories”

To Experience, To Remember

05/04/2009 - 03/05/2009

“Wind Land Memories”

To Experience, To Remember

Materie luistert, zei iemand toen de magnetofon net was uitgevonden.

Gegrift in stenen formaties: de sporen van tijd. Tijd van wind, water, getijden. Sporen van erosie.

Sedimenten. Strata.

Materie herinnert. De lichamen doorwaaid door dromen. Echo's van liefde, afschuw, geweld, pijn. Doorgedrongen in het zich herinnerende vlees. Getekend, de lijven. Zichtbaar de littekens. Tastbaar de gekromde, verharde ruggen. Leesbaar het verhaal van gelaatstrekken, hun woordeloze openbaring.

Doorleefd – bij leven, bij sterven – de processen, de gebeurtenissen. Getransformeerd al wat een teken achterliet. Opnieuw gevonden in de lichamen, de bewegingen, de uitdrukkingen, in het veranderde en veranderende omgevende landschap. De tastbare, zichtbare ruikbare wereld, waarvan elk lichaam, elk stukje vlees deel uitmaakt, zelfs als as, als stof.

Waar is het, dat spoor, tussen al wat was en wat is en zal zijn? – Spoor van aanvoelen, van begrijpen. Inspanning om te herinneren, om te bevatten. Processen van de verbeelding...

De woorden, de mythen, kunst, geschiedenis: als echo's van voorbije levens en doden, als roep van het heden, als steeds weer nieuwe hoop en waarschuwing.

'Fear & hope are vision', zei Blake. Hoe hedendaags...

Andreas Weiland

Angelo Evelyn, onafhankelijk kunstenaar (schilder en graficus), geboren in St. John, Canada in 1942, was werkzaam in diverse wetenschappelijke en technische beroepen, voordat hij in 1970 zijn artistieke carrière als autodidact in Montréal begon. Nadat hij midden de jaren zeventig naar Duitsland verhuisde, studeerde hij vanaf 1978 aan de Kunsthochschule für Gestaltung und Musik (Kunsthogeschool voor Vormgeving en Muziek), waar hij de graad in 2D design behaalde. Sinds 1984 werkt hij als professioneel schilder en graficus in Parijs, Aken, Québec en Scandinavië. De laatste twee decennia doceerde hij lithografie aan de kunstacademies van Trondheim en Straatsburg en heeft hij vele workshops begeleid in Europa en Canada. In 1998 rondde hij een tweejarige studie (M.A.) af in printmaking aan de Wimbledon School of Art in Londen. Van zijn talrijke verblijven als 'artist in residence' herinnert hij zich in het bijzonder zijn verblijf in 1987 in het Frans Masereel Centrum in Kasterlee (België). In 1993 verhuisde hij met zijn gezin van Noorwegen, waar hij sinds 1988 verbleef, naar de agglomeratie van Rotterdam. Hij woont en werkt in Rotterdam en Hilversum, NL.

Ik wilde dat de beeldhouwde vormen als iets levends te voorschijn zouden komen, alsof het rotsen waren die uit de aarde groeien (als een integraal deel van het landschap). De vermenging van sterrenbeelden met deze vormen brengt een andere dimensie in het werk. Bijna als een verweving van aarde en hemel. De historische betekenis van de figuren in het landschap wordt als het ware weer opgeroepen, herinnerd of bewaard, in de lijnen die we ons verbeelden wanneer we de sterren met elkaar verbinden.

Luc Piron, geboren in 1952. Woont en werkt in Tielt-Winge (Leuven), België. Heeft een aantal decennia als onafhankelijk kunstenaar gewerkt en tentoongesteld. Was ook docent etsen en computergrafiek aan het RHoK in Brussel. Naast schilderen en etsen, experimenteert hij ook met de mogelijkheden van computerkunst. Gedurende de laatste tien jaar is zijn belangstelling gegroeid voor een dialoog tussen oppervlak, ruimte en materiaal. In verscheidene van zijn meer recente schilderijen worden eenvoudige materialen als krijtpigmenten en grafiet zorgvuldig afgewogen in contrasterende kleurschakeringen en vormen. Kenmerkend voor deze schilderijen is dat ze alle door de component 'ruimte' een verband met architectuur vertonen. Deze interesse voor ruimte uit zich tot op zekere hoogte ook in zijn huidige werk.

De werken die de Figurenfeld-reeks vormen, vertrekken van foto's genomen op de locatie. Vervolgens werd het fotografische materiaal digitaal bewerkt. De zachte tinten van het door de zon verlichte landschap (waarvan de Wünsche-Mitterecker sculpturen integraal deel uitmaken) worden van het gefilmde materiaal overgebracht en behouden. Ze contrasteren met de zwarte, zeer abstracte, strak geometrische en bijna architectonische vormen. Het effect is een soort vervreemding die de louter illusoire reduplicatie van de bezochte plaats tenietdoet. Een raadselachtig element wordt geïntroduceerd voor zover de gefotografeerde sculpturen geheel of gedeeltelijk aan het gezicht onttrokken worden door zwarte elementen die ad random zijn toegevoegd. De relaties tussen de zwarte toegevoegde elementen geven aan de ruimte een dynamiek. Maar zwart kan ook staan voor verdriet, voor het duistere onbekende, voor de 'zwarte doos' van de tijd en voor leed uit het verleden en voor herinneringen verborgen in overlevende lichamen, of in het graf meegenomen door de doden. Wanneer de toeschouwer deze reeks van werken ervaart, kan hij zich bewust worden van de complexiteit van de evolutie in het totstandkomen ervan. Op deze wijze zijn zij een middel tot reflectie over de vele wegen om de leegte als voelbaar aanwezig te ervaren.

Li Portenlänger is geboren in 1952 in Eichstätt, een stad in de Frankische Jura. Studeerde schilderkunst en drukgrafiek in Bremen. Tegelijkertijd volgde zij een opleiding in moderne, renaissance- en barokdans. De Chinese krijgskunst, opgevat als bewegingskunst, heeft haar bewust gemaakt van een andere benadering van spanningen van het lichaam en het ervaren van beweging. De publieke ruimte biedt haar uitingsmogelijkheden voor muurschilderingen en interdisciplinaire projecten. Als performer streeft zij naar het complementaire samenspel tussen ruimte – beweging – beeld. Sinds haar terugkeer naar Eichstätt is lithografie één van haar centrale werkterreinen geworden. Zij is directeur van de Lithographie-Werkstatt van de stad Eichstätt. Op geregelde tijden vervolmaakt zij zich in Brussel in het metier van de steendruk bij Rudolf Broulim.

Mijn manier om de realiteit te benaderen, verloopt via het begrijpen van ruimte en door het vatten van beweging.

De steen, dankzij dewelke ik deze handeling verricht, belichaamt uitgebreide tijdruimten. Op zijn gepolijste oppervlak transponeer ik het veld.

In de donkere ruimte van de camera wordt het licht van het landschap opgevangen. De sneeuw buiten transformeert de sculpturen en de ruimte van het landschap, pakt ze in, doet een homogene grafische kwaliteit ontstaan.

Wat onderworpen was aan de zwaartekracht, inertie en massa van de materie, wordt gesublimeerd tot een abstractie van beleefde realiteit.

Andreas Weiland werd geboren in 1944. Hij verbleef lange tijd in Bochum (D) en enige tijd in Taiwan. Van 1982 tot begin 2005 was hij – met tijdgebonden opdrachten en occasionele tussenpozen – verbonden als onderzoeker aan de Technische Universiteit in Aken, Duitsland. Een eerste poëzievoordracht had plaats in de jaren zestig met Mike Horowitz. Schreef bijdragen in o.a. Hans Benders Literaturngazin (SWF Baden-Baden), Cahiers du Cinéma, Benzin, Konkursbuch en KultuRRevolution, de bloemlezing Und ich bewege mich doch München (Beck) 1977, de bloemlezing Aiqing de gushi/300 deutsche Liebesgedichte, Peking 1998, alsook het verzamelwerk Critica del Novecento/Criticizing the Twentieth Century, Genova 2001. Diverse dichtbundels, zoals The Kranenburg Poems (2003, 2004); die Chonnam Lieder (2003); Midwestern Vistas & Other Poems (2001); Die Tage, das Zeitalter (1999, 2001); Gedichte aus einem dunklen Land (1998). Verder filmrecensies, poëtische teksten over kunst en bovendien historisch-stedebouwkundige werken. Geeft ook het internet-tijdschrift Art In Society uit:
www.art-in-society.de

NIET “DE VAARDIGHEID VAN DE SCHRIJVER”,
ZOALS PAVESE HET NOEMDE,

veeleer poëzie als engagement zowel als betovering vervulde hem, voordat hij geloofde dat hij haar kon inzetten als een wapen van kritiek, althans voor korte momenten van verontwaardiging over de irrationaliteit van een wereld die pretendeert groeiende rijkdom en zich enorm snel ontwikkelende productiemiddelen te verzoenen met verpaupering, verstoring van het leefmilieumilieu en misstanden van structureel geweld.

FLEISCHORTKNOCHENGESANG WINDLANDERINNERUNG

in herinnering, ook aan Alois WÜNSCHE-MITTECKER

Voor deze gedichten, die op 28 (Duitse) en 30 juli (Engelse) 2004 zijn ontstaan, vormde het Figurenfeld nabij Eichstätt de inspiratiebron – een indrukwekkend (land art) kunstwerk, dat Alois WÜNSCHE-MITTECKER (1903-1975) voor de geest stond en dat een groot aantal van zijn sculpturen integreert.

“HET FIGURENVELD” (FIGURENFELD)

Ten oosten van Eichstätt ligt, ingebed in het landschap van de Frankische Jura, het ‘Figurenfeld’ van Alois Wünsche-Mitterecker (1903-1975) als gedenkteken tegen oorlog en geweld. Op de top van de schrale hoogte, kondigen silhouetten van grote figuren het geheel van sculpturen aan, verspreid over de holle kom beneden. Reeds in de jaren vijftig begon Alois Wünsche-Mitterecker met zijn plannen en ontwerpen. Van bij de aanvang had hij deze werken voor dit gedeelte van het landschap bestemd. Het gehele sculpturale werk, dat bestaat uit achtenzeventig beelden, waarvan sommige meer dan levensgroot, is pas in 1976-1979 op locatie voltooid op basis van bestaande plannen, door het Kuratorium Mahnmal e.V. Als gietmateriaal heeft de beeldhouwer gekozen voor Portland cement gemengd met graniet- en basaltkorrels, een materiaal dat het rotssteenachtige uitzicht van het Juralandschap benadert.

<p>1</p> <p>so klares blau und warmer wind des sommers ging durchs gras die halme wogten in der ferne zuckte eine peitsche ihr knallen schwindend klatschend durch die luft und dir zu füßen riesig stumm und nah lag jenes etwas groß in seinem letzten irren schmerz und war und war nicht mehr und war doch da</p>	<p>2</p> <p>so plötzlich eingekreist im kessel eines tals am berghang mulde so geschützt und warm</p> <p>da fielen sie so viele jeder so allein fielen für sich</p> <p>und fielen ein in ein gestöhn in schrei'n</p> <p>und wortlos stießen sie ihn aus den schrei und er verstummte ebbte blieb in stein</p>	<p>3</p> <p>die kreatur gesehen eingeholt gefangen festgeforen im moment des vergehens</p> <p>überm tal stand der wächter</p> <p>die stelen drohlich hielten fest: ein bild</p> <p>gaukler des todes machvoll spottend des leids</p>
---	---	--

<p>The next day the wind was gone almost</p> <p>a butterfly appeared briefly and vanished</p> <p>Another one its pale yellow lighting up like the dancing petal of a wild flower briefly caught my attention</p> <p>Trees threw short shadows The shrubs on the opposite slope formed dark knots on the short grass</p> <p>The greys light and dark shadows gave way to sunlit stone</p> <p>recalled a distant time full of crowds clad in grey, dusted uniforms</p> <p>As I took in the figures spread on the ground below me</p>	<p>I thought of massacres Wounded Knee Custer's battlefield near the Little Bighorn a French village its population murdered by the SS</p> <p>a penal company wiped out, except for 3 soldiers on a day in May in the marshlands near Leningrad</p>	<p>A girl sits in the shadow regarding the dead</p> <p>How long is it they have been lying here - A generation? Two even? Longer? Shorter? I don't know</p> <p>Their memories have merged with the grass Their brains, washed out by the rain The skulls empty remain a cup of bitterness ready to catch a tear</p>
---	---	--

